

พระราชบัญญัติ

มาตรการป้องกันจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรการป้องกัน” หมายความว่า มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

“การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น” หมายความว่า การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน หรือโดยการเปรียบเทียบกับผลผลิตภายในประเทศ

“ความเสียหาย” หมายความว่า

(๑) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความเสียหายโดยรวมที่ชัดเจนที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือ

(๒) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่คุกคามอุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความเสียหายที่ชัดเจนว่าใกล้จะเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน

“อุตสาหกรรมภายใน” หมายความว่า ผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันซึ่งมีปริมาณผลผลิตรวมกันแล้วเป็นสัดส่วนที่สำคัญของ ปริมาณการผลิตภายในประเทศของสินค้าดังกล่าว

“สินค้าชนิดเดียวกัน” หมายความว่า สินค้าที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน อย่างมากกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น และให้หมายรวมถึงสินค้าที่แข่งขันโดยตรงกับสินค้าดังกล่าวด้วย

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นซึ่งอยู่ในต่างประเทศ ผู้นำเข้าสินค้า ที่เพิ่มขึ้น หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้า ดังกล่าว แล้วแต่กรณี

(๒) รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น

(๓) ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิก ส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว

(๔) บุคคลอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

“ประเทศกำลังพัฒนา” หมายความว่า ประเทศตามบัญชีรายชื่อขององค์การ สหประชาชาติที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณามาตรการ ปกป้อง” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวง พาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ คຸ້ມครองผู้บริโภค และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าต่างประเทศเป็น ผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ การบัญชีและการเงิน การคลัง กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ การเกษตร การอุตสาหกรรม และการบริหารธุรกิจ

มาตรา ๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดมาตรการปกป้องตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณากำหนดการชดเชยตามมาตรา ๓๕
- (๓) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) พิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีก แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๙ ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนโดยเร็ว เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมีการแต่งตั้งใหม่เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งก็ได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตามวรรคหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาด ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุมในเรื่องนั้น

ในการประชุม ถ้ามีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมด้วย แต่กรรมการคนใดจะขอให้รวมความเห็นแย้งของตนไว้ในคำวินิจฉัยก็ได้

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา ๑๒ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

ส่วนที่ ๑

การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา

มาตรา ๑๓ ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่มีผลผลิตตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด หรือผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันรายอื่นที่มีผลผลิตรวมกันตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด เป็นผู้ที่มีสิทธิขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ในกรณี que เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าชนิดนั้นๆ ที่เพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยให้ยื่นคำขอต่อกรมการค้าต่างประเทศ พร้อมหลักฐานและข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

เมื่อคำขอมีรายละเอียดและหลักฐานครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้กรมการค้าต่างประเทศเสนอคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

มาตรา ๑๔ ถ้ากรมการค้าต่างประเทศเห็นว่ามีหลักฐานการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ให้กรมการค้าต่างประเทศยื่นคำขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณา

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคำขอตามมาตรา ๑๓ หรือ มาตรา ๑๔ แล้วพบว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กรรมการค้าต่างประเทศดำเนินการไต่สวนต่อไปโดยไม่ชักช้า

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาคำขอแล้วพบว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มี ความเสียหาย ให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๒

ความเสียหาย

มาตรา ๑๖ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน อันเนื่อง มาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะปัจจัยดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราและปริมาณของการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น
- (๒) ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น
- (๓) การเปลี่ยนแปลงของระดับการขาย
- (๔) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลผลิต
- (๕) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลิตภาพ
- (๖) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำลังการผลิตที่ใช้จริง
- (๗) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำไรและขาดทุน
- (๘) การเปลี่ยนแปลงของระดับการจ้างงาน

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาจากหลักฐานที่ชัดเจนแล้ว ต้องปรากฏว่าความเสียหายนั้นเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หากมีความเสียหายเกิดขึ้น เนื่องจากเหตุอื่นในเวลาเดียวกัน นอกจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น มิให้นำความเสียหายที่เกิดจาก เหตุอื่นนั้นมาเป็นข้อพิจารณา

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่อาจคุกคามอุตสาหกรรมภายใน ให้พิจารณาจากปัจจัยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและมีใช้จากข้อกล่าวหา การคาดเดา หรือความเป็นไปได้ที่ห่างไกล

ส่วนที่ ๓

การไต่สวน

มาตรา ๑๘ ในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ให้กรรมการค้าต่างประเทศ เป็นผู้ที่มีอำนาจไต่สวนข้อมูลการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย เริ่มต้นการไต่สวนโดยการ

ออกประกาศได้ส่วนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย ในวารสารของทางราชการหรือโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนรับรู้

ให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งประกาศได้ส่วนให้ผู้ยื่นคำขอและผู้มีส่วนได้เสียทราบด้วย

หลักเกณฑ์ของประกาศได้ส่วนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

(๑) ระบุสินค้านำเข้าที่ถูกได้ส่วน

(๒) วันเริ่มได้ส่วน

(๓) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย

มาตรา ๑๘ ในระหว่างการได้ส่วน ให้กรมการค้าต่างประเทศเปิดโอกาสให้ผู้นำเข้าผู้ส่งออก และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ เสนอหลักฐาน เอกสาร และแสดงความเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งคำขอของผู้ยื่นคำขอ โดยอย่างน้อยที่สุดต้องแสดงว่าคำขอนั้นเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนหรือไม่

การเสนอหลักฐานและเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ดำเนินการได้ส่วนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหายเสร็จแล้ว ให้กรมการค้าต่างประเทศสรุปผลการได้ส่วน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๑ ข้อมูลที่โดยสภาพเป็นข้อมูลลับหรือเป็นข้อมูลที่ผู้นำเสนอข้อมูลได้ขอให้ถือเป็นความลับและมีเหตุผลที่รับฟังได้ ให้ปฏิบัติต่อข้อมูลนั้นอย่างเป็นการลับ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้นำเสนอข้อมูล ในกรณีนี้ กรมการค้าต่างประเทศอาจขอให้ผู้ให้ข้อมูลจัดทำข้อสรุปของข้อมูลในลักษณะที่ไม่เป็นความลับก็ได้ หากผู้นำเสนอข้อมูลไม่สามารถจัดทำข้อสรุปในลักษณะที่ไม่เป็นความลับได้ ก็ให้แสดงผลไว้ด้วย

ในกรณีที่กรมการค้าต่างประเทศเห็นว่า คำขอให้ถือข้อมูลเป็นความลับนั้นไม่มีเหตุผลเพียงพอและผู้ให้ข้อมูลไม่ยินยอมจะให้เผยแพร่หรือเปิดเผยไม่ว่าเป็นการทั่วไปหรือในรูปแบบของข้อสรุป กรมการค้าต่างประเทศอาจไม่นำข้อมูลนั้นมาประกอบการพิจารณา เว้นแต่จะมีการพิสูจน์จนเป็นที่พอใจจากแหล่งข้อมูลอื่นที่เหมาะสมว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่ต้องการ

ส่วนที่ ๔

การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาข้อมูลเบื้องต้นแล้วปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือกำลังคุกคามที่จะก่อความเสียหาย ซึ่งหากดำเนินการล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายที่ยากแก่การแก้ไข ให้กรมการค้าต่างประเทศเสนอเรื่องให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๓ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว ก็ให้ประกาศเรียกเก็บอากรชั่วคราวตามอัตราที่เห็นว่าเหมาะสม

อากรชั่วคราวที่เรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นอากรขาเข้าที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรชั่วคราวเสมือนอากรดังกล่าวเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น และให้กรมศุลกากรเก็บรักษาอากรชั่วคราวที่เก็บได้ไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ จนกว่าจะสิ้นสุดที่ต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว

การเรียกเก็บอากรชั่วคราวให้มีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกินสองร้อยวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ส่วนที่ ๕

การยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือไม่มีความเสียหาย การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องเป็นอันยุติ และให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมออกประกาศแจ้งผลการวินิจฉัยด้วย

ในกรณีที่มีการเก็บอากรชั่วคราวตามมาตรา ๒๓ ให้คืนโดยไม่ชักช้า

หลักเกณฑ์ และวิธีการคืนอากรชั่วคราว ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และระเบียบพิธีการทางศุลกากรที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๖

ระยะเวลาในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๕ การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องจนถึงการดำเนินการให้มีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าให้มีการกำหนดมาตรการปกป้อง หรือคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหายและให้ยุติการพิจารณา ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันประกาศได้สวน เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินเก้าสิบวัน

หมวด ๓

การกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กำหนดมาตรการปกป้องภายใต้บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยจะกำหนดมาตรการใดมาตรการหนึ่ง หรือหลายมาตรการพร้อมกันก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนด

(๒) จำกัดปริมาณนำเข้า

(๓) มาตรการอื่นใดนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดปริมาณการนำเข้า เพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีโอกาสดำเนินการตามแผนปรับตัว ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับหมวด ๗ มาตรการปกป้องที่จะกำหนดขึ้นนั้น ให้ใช้บังคับกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า และให้ใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายและเพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีระยะเวลาในการปรับตัว

มาตรา ๒๘ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากร อากรที่เรียกเก็บให้ถือเป็นอากรที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๙ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการจำกัดปริมาณการนำเข้าต้องไม่ทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงต่ำกว่าปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมา เว้นแต่จะเป็นที่ปรากฏโดยชัดแจ้งว่ามีความจำเป็นต้องจำกัดปริมาณการนำเข้าจนทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงกว่าเดิมจึงจะป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายได้

การพิจารณาปริมาณการนำเข้าที่ผ่านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการจัดสรรปริมาณการนำเข้า คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศเจรจาตกลงจัดสรรปริมาณการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถทำความตกลงจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามวรรคหนึ่งได้ ให้จัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าทั้งหมดของสินค้าที่นำเข้าก่อนหน้านี้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงปัจจัยพิเศษที่อาจมีผลกระทบต่อการค้าสินค้าดังกล่าวด้วย

ในช่วงเวลาที่ใช้มาตรการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับหนังสือรับรองการนำเข้าที่ออกให้โดยกรมการค้าต่างประเทศไปแสดงต่อพนักงานศุลกากรในการนำเข้า

หนังสือรับรองการนำเข้าตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีของความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หากปรากฏว่าปริมาณการนำเข้าจากบางประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น คณะกรรมการจะกำหนดจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่เห็นว่าเหมาะสม

โดยไม่ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๐ ก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องปรึกษาหารือกับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ภายใต้กำกับของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลกก่อน โดยแสดงให้เห็นว่าปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของบางประเทศไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น และมีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่จัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๓๐ และการจัดสรรปริมาณการนำเข้าที่กำหนดขึ้นในกรณีนี้เป็นธรรมต่อผู้ส่งออกทุกราย

การกำหนดจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามวรรคหนึ่ง ต้องมีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกินสี่ปี

มาตรา ๓๒ มิให้นำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศกำลังพัฒนา หากส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าจากประเทศนั้น ไม่เกินร้อยละสามของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้น แต่ทั้งนี้สินค้านำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าน้อยกว่าร้อยละสามทั้งหลายนั้น รวมกันแล้วต้องมีปริมาณไม่เกินร้อยละเก้าของปริมาณการนำเข้ารวมของสินค้านั้น

หมวด ๔

ระยะเวลาในการใช้มาตรการปกป้องและการทบทวน

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ มาตรการปกป้องที่ประกาศใช้ ให้มีผลบังคับใช้ในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันประกาศใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าหนึ่งปี ให้ผ่อนคลายมาตรการดังกล่าวลงตามลำดับ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าสามปี ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนว่าสมควรใช้มาตรการดังกล่าวต่อไปหรือไม่ โดยต้องดำเนินการภายในระยะเวลาครั้งแรกของระยะเวลาที่กำหนดให้ใช้มาตรการปกป้องนั้น

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควร หรือเมื่อมีคำร้องขอภายในระยะเวลาที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในว่ามีความจำเป็นต้องขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีกเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย โดยมีหลักฐานแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในอยู่ระหว่างการปรับตัว ให้ขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีกได้ตามที่จำเป็น แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการปกป้องทั้งหมด เมื่อรวมระยะเวลาที่บังคับใช้อยู่เดิม ระยะเวลาที่ขยายออกไป และระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวแล้ว ต้องไม่เกินสิบปี และให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ส่วนที่ ๕ และส่วนที่ ๖ ของหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับกับการพิจารณาขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ มาตรการปกป้องที่ขยายเวลาการบังคับใช้ต่อไปอีกตามมาตรา ๓๖ ต้องไม่เข้มงวดเกินกว่ามาตรการที่ใช้บังคับอยู่ ณ ระยะเวลาที่ขอขยาย

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่การบังคับใช้มาตรการปกป้องสิ้นสุดลง จะนำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้าได้อีกมิได้ เว้นแต่จะได้พ้นระยะเวลาถึงหนึ่งของระยะเวลาที่ได้เคยบังคับใช้มาก่อนหน้านั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองปี

การบังคับใช้มาตรการปกป้องที่มีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน อาจนำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้าได้อีก เมื่อเว้นระยะห่างจากวันบังคับใช้มาตรการปกป้องครั้งก่อนอย่างน้อยหนึ่งปี และมีได้มีการบังคับใช้มาตรการปกป้องกับสินค้าดังกล่าวมากกว่าสองครั้ง ภายในระยะเวลาห้าปีก่อนหน้าวันบังคับใช้มาตรการนั้น

หมวด ๕

ผลกระทบจากการใช้มาตรการปกป้อง

มาตรา ๓๙ ในกรณีมีการใช้มาตรการปกป้องหรือขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้องเกินกว่าสามปี อันทำให้ต้องทำความตกลงกับประเทศผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการปกป้อง ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดการชดเชยตามสิทธิที่พึงมีของประเทศ ผู้ส่งออกทั้งด้านสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีและพันธกรณีอื่น ให้ได้รับเท่าระดับเดิมตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. ๑๙๙๔ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๖

การประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย

มาตรา ๔๐ เมื่อมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดให้ยุติการพิจารณามาตรการปกป้อง หรือให้กำหนดมาตรการปกป้อง หรือให้ขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้อง ให้กรมการค้าต่างประเทศประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย หรือรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัยให้สาธารณชนทราบเป็นการทั่วไปโดยพลัน

ประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗

มาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี มีข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่องการพิจารณา มาตรการปกป้อง การไต่สวน การกำหนดมาตรการปกป้อง การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง และมาตรการปกป้องชั่วคราว การทบทวน หรือเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับขั้นตอน และเงื่อนไข ให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ในความตกลงนั้นๆ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ บรรดาการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องหรือการใช้มาตรการปกป้องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนการพิจารณาที่ดำเนินการไปแล้วตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว ให้ถือเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดด้านขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้กับการกำหนดมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง และโดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีความตกลงมาร์ราเกช จัดตั้งองค์การการค้าโลก ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกมีสิทธิที่จะใช้มาตรการปกป้องตามความตกลงองค์การการค้าโลกได้ และเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่นๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้